

10772
10-2-2011

Αριθμός 20/2018

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Κωνσταντίνα Αλεβιζοπούλου, Πρόεδρο Εφετών, Περικλή Αλεξίου, Αθηνά Μίξιου-Εισηγήτρια, Εφέτες και το Γραμματέα Ιωάννη Κατσανούλη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 9 Δεκεμβρίου 2016, για να δικάσει την υπόθεση στην οποία διάδικοι είναι:

ΚΑΛΟΥΝΤΕΣ: 1) Μαζαλτώβ χήρα Ιακώβου Λεβή, το γένος Ματθαίου Οββαδία, κάτοικος εν ζωή Βόλου, η οποία απεβίωσε στις 3.9.2015 όπως προκύπτει από το υπ' αριθ. πρωτ. 84308/4.9.2015 απόσπασμα ληξιαρχικής πράξης θανάτου της Ληξιαρχού του Δήμου Βόλου και κληρονομήθηκε από τους: α) Αβραάμ Ιακώβου Λεβή και β) Ρεβέκκα Ιακώβου Λεβή, (όπως προκύπτει από το υπ. αρ. πρωτ.: 114866/25.11.2015 πιστοποιητικό πλησιεστέρων συγγενών του Δήμου Βόλου), οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Ελένης Σακελλαρίου, 2) Αβραάμ Ιακώβου Λεβή, κάτοικος Χαλανδρίου-Αττικής, 3) Ρεβέκκα Ιακώβου Λεβή, κάτοικος Βριλησίων Αττικής, 4) Κάρμεν συζ. Μωϋσή Κοέν, το γένος Σιών Λεβή, κάτοικος Ρόδου και 5) Ευτυχία - Μαζαλτώφ συζ. Αβραάμ Ιεσουά, το γένος Σιών Λεβή.

2^η σελ. της υπ' αριθμ. 20/2018 αποφ. του Τριμελούς Εφετείου Λαρίσης

κάτοικος Βριλησίων Αττικής, οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους, Ελένης Σακελλαρίου.

ΚΑΘΩΝ Η ΚΛΗΣΗ: 1) Δήμος Βόλου, νομίμως εκπροσωπούμενος από το Δήμαρχο Βόλου, που εδρεύει στο Βόλο, ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του Σοφίας Παπαγιαννίτη, 2) Σταμάτιος Χήρας, 3) Δημήτριος Χήρας, 4) Ζαχαρίας Χήρας, κάτοικοι Βόλου, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, Κωνσταντίνου Ορφανού, 5) Δημήτριος Πουρνάρας, κάτοικος Βόλου ο οποίος δεν παραστάθηκε και 6) Ίδρυμα Μπαίλα που εδρεύει στο Βόλο και εκπροσωπείται νόμιμα και σύμφωνα με το καταστατικό του από τον εκάστοτε Διευθυντή του Υποκαταστήματος της Τράπεζας της Ελλάδος στο Βόλο, το οποίο δεν παραστάθηκε.

Οι αρχικοί αιτούντες, Σιών Αβραάμ Λεβής και Ιάκωβος Αβραάμ Λεβής, με την υπ' αριθμ. καταθέσεως 828/16-7-2007 αίτησή τους, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, ζήτησαν να καθορισθεί η οριστική τιμή μονάδας αποζημιώσεως του ακινήτου τους που απαλλοτριώθηκε για τη δημιουργία της πλατείας Πανεπιστημίου στο Βόλο, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 2ΔΒ/2001 πράξη προσκύρωσης, τακτοποίησης και αναλογισμού ιδιοκτησιών, η οποία επικυρώθηκε με την υπ' αριθμ. πρωτ. 10/2003 απόφαση του Νομάρχη-Μαγνησίας. Επί της αιτήσεως αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 542/2009 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, που δέχθηκε την αίτηση κατά ένα μέρος. Κατά της αποφάσεως αυτής οι καλούντες άσκησαν την από 24-2-2010 και με αριθμό κατ. 14/26-2-2010 αίτηση αναιρέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 1132/2014 απόφαση του Αρείου Πάγου που ανήρεσε την 542/2009 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου και παρέπεμψε την υποθεση προς περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο.

4 η σελ. της υπ' αριθμ. 20/2015 απόφ. του Τριμελούς Εφετείου Λαρίσης

Λεβή και β) Ρεβέκκα Ιακώβου Λεβή, (βλ. το με αρ. πρωτ. 114868/25-11-2015 πιστοποιητικό πλησιεστέρων συγγενών του δήμου Βόλου).

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 6801Δ' και 6800Δ'/30-7-2015 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο πρωτοδικείο Βόλου, Γρηγόρη Πατπά, τις οποίες προσκομίζουν και επικαλούνται οι καλούντες, ακριβή επικυρωμένα αντίγραφα της από 8-6-2015 κλήσης, με προάξη κατάθεσης και ορισμού δικασίμου, καθώς και κλήση προς συζήτηση, για την αρχικά ορισθείσα δικάσιμη, επιδόθηκαν νόμιμα και επιπρόθεσμα στους πέμπτο και έκτο των καθ' ων η κλήση (Δημήτριο Πουρνάρα και Ίδρυμα Μπαταία), Μεσολάβησε αναβολή εκ του πινακίου για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμη. Εφόσον, λοιπόν, οι τελευταίοι δεν εμφανίστηκαν στη συζήτηση της υπόθεσης κατά την εκφώνησή της από τη σειρά της στο πινάκιο, πρέπει να δικάστούν ερημν, αλλά η διαδικασία να προχωρήσει σε να ήταν και αυτοί παρόντες (άρθρο 18 παρ. 6 του ν.δ. 797/2001 και 19 §7 εδ. δ' του Ν. 2882/2001).

Κατά μεν τη διάταξη του άρθρου 579 παρ. 1 ΚΠολΔ, «αν αναιρεθεί η απόφαση, οι διάδικοι επανέρχονται στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την απόφαση που αναιρέθηκε και η διαδικασία πριν από την απόφαση αυτή ακυρώνεται μόνον εφόσον στηρίζεται στην παράβαση, για την οποία έγινε δεκτή η αναιρέση», κατά δε τη διάταξη του άρθρου 551 παρ. 2 του ίδιου κώδικα, «στο δικαστήριο της παραπομπής η υπόθεση συζητείται μέσα στα όρια που διαγράφονται με την αναιρετική απόφαση, αφού κατατεθούν προτάσεις κατά το άρθρο 237. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 580 παρ. 3 του ΚΠολΔ, όπως ίσχυε προ της αντικαταστάσεώς της με το άρθρο 12 παρ. 4 του Ν. 4055/2012 και στη συνέχεια από το άρθρο 65 παρ. 1 του Ν. 4139/2013: κανείς

η σελ. της υπ' αριθμ. 20/2018 αποφ. του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας

Άρειος Πάγος αναιρέσει την απόφαση για οποιονδήποτε άλλο λόγο, εκτός από εκείνους που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 (δηλαδή για υπέρβαση δικαιοδοσίας ή παράβαση των διατάξεων, των σχετικών με την αρμοδιότητα) παραπέμπει την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση σε άλλο δικαστήριο ισόβαθμο και ομοειδές προς εκείνο, το οποίο εξέδωσε την απόφαση που αναιρέθηκε ή και στο ίδιο, αν είναι δυνατή η σύνθεσή του από άλλους δικαστές». Κατά την έννοια του άρθρου 579 ΚΠολΔ, μετά την αναίρεση της αποφάσεως καταργείται κατά την αυτή έκταση και η συζήτηση κατά την οποία είχε εκδοθεί η αναιρεθείσα απόφαση. Ως εκ τούτου, οι προτάσεις που υποβλήθηκαν κατ' αυτήν, όταν ανάγονται σε διατάξεις για τις οποίες εχώρησε η αναίρεση, δεν λαμβάνονται υπόψη από το δικάζον την έφεση δικαστήριο και αν ακόμη γίνεται νόμιμη επίκλησή τους. Επομένως, δεν λαμβάνονται υπόψη η ασκηθείσα με τις προτάσεις αυτές αντέφεση, όπως και οι πρόσθετοι λόγοι, ακόμη και εάν ανάγονται σε κεφάλαιο για το οποίο εχώρησε η αναίρεση (βλ. ΑΠ 1070/2008, ΑΠ 1606/2007, ΕφΑΘ 4924/2012, ΕφΠειρ 1181/1995, δημ. Νόμος). Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει περαιτέρω, ότι η αναίρεση της απόφασης και επομένως και η εξαφάνισή της μπορεί να είναι ολική ή μερική. Τούτο θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο έχουν προσβληθεί όλα ή κάποιο από τα περισσότερα κεφάλαια αυτής (βλ. ΑΠ 975/2000 ΕλλΔνη 42.81). Ειδικότερα η απόφαση αναιρείται κατά το μέτρο παραδοχής της αναίρεσεως, δηλαδή κατά τα πληγέντα κεφάλαια (ως τέτοιων νοουμένων των οριστικών διατάξεων της απόφασης που αποφαίνονται στις επί μέρους αυτοτελείς αιτήσεις παροχής έννομης προστασίας (βλ. ΑΠ 1124/1997 ΕλλΔνη 40.332), τα οποία αφορά ο δεκτός γενόμενος λόγος αναίρεσεως καθώς και εκείνα που συνάπτονται αρρήκτως

προς τα αναιρεθέντα, ως τέτοιων νοουμένων όσων αφορούν παρεπόμενα ή παρακολουθήματα της κύριας απαίτησης ή προέρχονται από την ίδια ιστορική και νομική αιτία (βλ. ΕφΑθ 4340/2006 ΧρίΔ ΣΤ.909), τα οποία συναναιρούνται (βλ. ΑΠ 443/2006 και ΑΠ 570/2005 δημ. Νόμος) και επομένως ως προς ολόκληρο το αναιρεθέν κεφάλαιο η απόφαση αποβάλλει την ισχύ της και παύει να αποτελεί δεδικασμένο (βλ. ΑΠ 1599/2005 δημ. Νόμος). ενώ ως προς τα μη αναιρεθέντα κεφάλαια της απόφασης διατηρείται το δεδικασμένο της (βλ. ΑΠ 738/2012 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΘεσ 2518/2000 Αρμ 2001.46, ΕφΘεσ 1287/1999 ΕπισκΕμπΔ 1999.1177). Η έκταση αυτή της αναιρέσεως προκύπτει από το συγκεκριμένο περιεχόμενο της αναιρετικής αποφάσεως και κατισχύει κάθε αντίθετης γενικής διατυπώσεως αυτής και μάλιστα του τυχόν χαρακτηρισμού της από αυτήν της εκτάσεως της αναιρέσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως ως ολικής (βλ. ΑΠ 1308/2004 ΕλλΔνη 46.84, ΑΠ 1833/2001 δημ. Νόμος). Επομένως, στο δικαστήριο της παραπομπής η υπόθεση συζητείται μέσα στα όρια που διαγράφονται με την αναιρετική απόφαση (βλ. ΕφΘεσ 2518/2000 Αρμ 2001.46). Στο σύνολό της θεωρείται ότι ανατρέχει μία απόφαση όταν η αναιρούσα αυτήν απόφαση δεν περιορίζει με σχετική διάταξη την αναίρεση σε ορισμένο ή ορισμένα κεφάλαια της όλης δίκης ή ως προς μερικούς από τους διαδίκους (βλ. ΑΠ 43/2005 ΕλλΔνη 46.1401, ΑΠ 380/1999, ΑΠ 674/1998 δημ. Νόμος). Με την αναίρεση της απόφασης, κατά το μέτρο παραδοχής της αντίστοιχης αίτησης, κατά το σύνολο του ενός ενιαίου κεφαλαίου ή των πλειόνων κεφαλαίων, οι διάδικοι επανέρχονται στην κατάσταση που υπήρχε πριν από τη συζήτηση επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεθείσα (βλ. ΑΠ 129/2005 ΕΕργΔ 2005.150), όμως η διαδικασία πριν την αναιρεθείσα απόφαση ανερώνεται μόνον.

εφόσον στηρίζεται στην παράβαση για την οποία έγινε δεκτή η αναίρεση, ενώ στο δικαστήριο της παραπομπής η υπόθεση συζητείται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την αναιρετική απόφαση και αφού κατατεθούν προτάσεις κατ' άρθρο 237 ΚΠολΔ (βλ. ΑΠ 736/2011, ΑΠ 479/2009, ΑΠ 63/2009, ΑΠ 1220/2007 δημ. Νόμος, ΑΠ 43/2005 ΕλλΔνη 46.1402, ΑΠ 137/2004, ΑΠ 129/2004 ΤΝΠ Νόμος), δηλαδή αναβιώνει η αίτηση παροχής έννομης προστασίας, έφεση, αγωγή, αίτηση κ.λπ. (ανάλογα του αν η αναιρεθείσα απόφαση εκδόθηκε στον πρώτο ή στο δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας), δίδεται δε περαιτέρω η δυνατότητα στους διαδικούς να υποβάλουν νέους ισχυρισμούς, υπό τους περιορισμούς των άρθρων 527 και 269 παρ. 2 ΚΠολΔ, και νέα αποδεικτικά μέσα για την ουσιαστική εκδίκαση της υπόθεσης σύμφωνα με τις ισχύουσες για τα δικαστήρια της ουσίας διατάξεις ή και να ασκηθούν από τον εκκαλούντα πρόσθετοι λόγοι έφεσης (βλ. ΟΛΑΠ 27/2007, ΑΠ 1588/2013, ΑΠ 1517/2013, ΑΠ 1346/2013, ΑΠ 1659/2011 δημ. Νόμος). Οι διάδικοι ενώπιον του δικαστηρίου της παραπομπής, που εφόσον πρόκειται περί διαφοράς υπαγόμενης στις ειδικές διαδικασίες δικάζει κατ' εφαρμογή των ανάλογων διατάξεων (βλ. ΕφΑθ 1970/2005 ΤΝΠ Νόμος), προτείνουν όποιους ισχυρισμούς μπορούσαν να προτείνουν και κατά τη συζήτηση που εκδόθηκε η απόφαση που αναιρέθηκε (βλ. ΑΠ 852/1987 ΝοΒ 36.1587, ΕφΛαρ 20/2013 ΤΝΠ Νόμος). Το δικαστήριο της παραπομπής, δεν δεσμεύεται να κρίνει διαφορετικά επί της ουσίας, δεσμευόμενο μόνον για τα νομικά ζητήματα που επέλυσε η αναιρετική απόφαση με το λόγο αναιρέσεως που έκανε δεκτό (βλ. ΑΠ 738/2012, ΑΠ 1343/2002, ΤΝΠ Νόμος). Από τις ίδιες πιο πάνω διατάξεις συνάγεται ότι, εφόσον μετά την αναίρεση οι διάδικοι επανέρχονται στη θέση που βρίσκονταν πριν από τη

συζήτηση, επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεθείσα απόφαση, κατά την ενώπιον του Τμήματος παραπομπής Δικαστηρίου συζήτηση ο καθ' ου ή αίτηση προσδιορισμού οριστικής αποζημιώσεως δύναται ν' ασκήσει παραδεκτώς αντίθετη αίτηση είτε με την κατάθεση και κοινοποίηση δικογράφου είτε με τις προτάσεις, οι οποίες, όμως, πρέπει να κατατεθούν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, επί ποινή απαραδέκτου, το βραδύτερο πέντε ημέρες προ της συζητήσεως της αιτήσεως (βλ. ΑΠ 1388/1979 ΝοΒ 1980.778 και ΤΝΠ Νόμος).

Με την από 18-6-2007 (αρ. έκθ. κατάθ.828/2007) αίτηση τους, οι Σιών Αβραάμ Λεβή και Ιάκωβος Αβραάμ Λεβή ζητούν να καθορισθεί η οριστική τιμή αποζημίωσης για το ακίνητό τους που έχει απαλλοτριωθεί λόγω ρυμοτομίας, με δαπάνες του καθ' ου Δήμου και των παρόδων ιδιοκτητών, με την υπ' αριθ. 2ΔΒ/2001 πράξη αναλογισμού αποζημίωσης των ρυμοτουσόμενων ιδιοκτησιών, σε συνδυασμό και με την από 12-5-1986 απόφαση του Νομάρχη Μαγνησίας (ΦΕΚ 799/12.9.1986/Δ) για τη δημιουργία της πλατείας Πανεπιστημίου στο χώρο που βρίσκεται μεταξύ των οδών Π. Μελά, Ερμού, Μακεδονομάχων και Δημητριάδος της πόλης του Βόλου. Η αίτηση είναι νόμιμη και στηρίζεται στα άρθρα 17 Συνταγματος 1975/2001, 1 επ. ν.δ. 797/1971 και 13, 14, 18 και 20 ν. 2882/2001. Πρέπει, λοιπόν, να ακολουθήσει η ουσιαστική της έρευνα, δεδομένου ότι προσκομίζονται όσα έγγραφα ορίζει το άρθρο 17 παρ. 3 και 4 ν. 2882/2001. Προσκομίζεται, επίσης, και η από 18-2-2016 έκθεση της εκτιμητικής επιτροπής του άρθρου 15 παρ. 3 του Κ.Α.Α.Α. όπως ήδη ισχύει μετά τον ισχύοντα από 10-4-2012 και εφαρμοζόμενο και στις απαλλοτριώσεις, που είναι εκκρεμες κατά την έναρξη της ισχύος του, ν. 4070/2012. Σημειώνεται ότι κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας απεβίωσε την

η σελ. της υπ' αριθμ. 20/2018 αποφ. του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας

29-8-2007, ο (αρχικός αιτών) Σιών Αβραάμ Λεβή και τη δίκη συνέχισαν οι μόνες εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του α) Κάρμεν σύζυγος Μωυσή Κοέν, και β) Ευτυχία – Μαζαλτώφ σύζυγος Αβραάμ Ιεσουά, το γένος Σιών Λεβή. Επίσης, απεβίωσε, την 10-8-2011, και ο Ιάκωβος Αβραάμ Λεβής και η δίκη συνεχίστηκε νομίμως με τους εξ αδιαθέτου κληρονόμους του α) Μαζαλτώβ χήρα Ιακώβου Λεβή, το γένος Ματθαίου Οββαδία, β)) Αβραάμ Ιακώβου Λεβή και γ) Ρεβέκκα Ιακώβου Λεβή (σύζυγος η πρώτη και τέκνα οι λοιποί). Ήδη, η υπόθεση επανέρχεται προς νέα κρίση, αλλά μέσα στα όρια που διαγράφονται στο άρθρο 581 παρ. 2 ΚΠολΔ. της δίκης συνεχιζομένης, ως προς την αποβιώσασα Μαζαλτώβ χήρα Ιακώβου Λεβή, από τους ως άνω εξ αδιαθέτου κληρονόμους της, χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή λόγω του θανάτου της, μη εφαρμοζομένων στην παρούσα διαδικασία των άρθρων 286 επ. ΚΠολΔ (βλ. άρθρ. 18 § 5 Ν. 2882/2001). Επομένως, η έρευνα της υποθέσεως περιορίζεται εν προκειμένω στα αναιρεθέντα, βάσει της υπ' αριθμ. 1.132/2014 απόφασης του Αρείου Πάγου, κεφάλαια.

Ειδικότερα, με την με αρ. 828/16-7-2007 αίτηση των Ιακώβου Αβραάμ Λεβή, Κάρμεν συζ. Μωυσή Κοέν και Ευτυχίας Μαζαλτώφ κατά (μεταξύ άλλων και) των Σταμάτιου Χήρα, Ζαχαρία Χήρα και Δημήτριου Χήρα, ζητήθηκε να καθοριστεί η οριστική αποζημίωση για το ΑΚΠ 6.2 ακίνητό τους: α) για το οικόπεδο σε 2.000 ευρώ/τμ και β) για τα κτίσματα, ισόγεια οικοδομή με πατάρι σε 2.500 ευρώ/τμ. Η έρευνα της υποθέσεως περιορίζεται εν προκειμένω στα αναιρεθέντα, βάσει της υπ' αριθμ. 1.132/2014 αποφάσεως του Αρείου Πάγου, κεφάλαια της υπ' αριθ. 542/2009 αποφάσεως του Δικαστηρίου αυτού, δηλαδή στον καθορισμό οριστικής αποζημίωσης για το ακίνητο των καλούντων (ΑΚΠ 6.2), ως προς το οποίο και επαναφέρεται προς συζήτηση. Οι υπόχρεοι προς

10 η σελ. της υπ' αριθμ. 20/2013 αποφ. του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας.

αποζημίωση Σταμάτιος Χήρας, Ζαχάριας Χήρας και Δημητρίου Χήρας με τις προτάσεις που κατέθεσαν τουλάχιστον πέντε ημέρες πριν από τη συζήτηση, άσκησαν ανταίτηση και ζήτησαν να καθοριστεί η αποζημίωση, για το ΑΚΠ 6.2, ακίνητο που οφείλουν να αποζημιώσουν, σε ποσό μικρότερο από εκείνο που ζητούν οι δικαιούχοι και συγκεκριμένα στο ποσό των 404,63 ευρώ/τμ. Επίσης υπέβαλαν ένσταση ανυπαρξίας ωφέλειας από την απαλλοτρίωση και ως εκ τούτου δεν είναι υποχρεωμένοι να συμμετέχουν στις δαπάνες της απαλλοτρίωσης. Η ανταίτηση, ασκήθηκε παραδεκτώς και είναι νόμιμη, θεμελιούμενη στα ίδια άρθρα όπως και η αίτηση (άρθ. 20 παρ. 5 ν. 2882/2001) και γι' αυτό πρέπει κατά τα λοιπά να συνεκδικασθεί με την αίτηση λόγω της πρόδηλης συναφείας τους και να εξετασθεί από ουσιαστική άποψη. Όμως το αίτημα των ανταιτούντων για ανατροπή του τεκμηρίου ωφέλειας, είναι απορριπτέο προεχόντως ως απαράδεκτο, ενόψει του ότι με την αίτηση ζητείται μόνον ο καθορισμός οριστικής τιμής μονάδος αποζημίωσης (βλ. ΑΠ 1424/2010 δημ. Νόμος).

Επίσης ανταίτηση με τις προτάσεις που κατέθεσε πέντε ημέρες πριν από τη συζήτηση, άσκησε και ο υπόχρεος προς αποζημίωση Δήμος Βόλου και ζήτησε να καθοριστεί η αποζημίωση, για τα ακίνητα που οφείλει να αποζημιώσει, σε ποσό μικρότερο από εκείνα που ζητούν οι δικαιούχοι. Και αυτή η αντίθετη ανταίτηση ασκήθηκε παραδεκτώς και είναι νόμιμη, θεμελιούμενη στα ίδια άρθρα όπως και η αίτηση των δικαιούχων. Πρέπει λοιπόν να ερευνηθεί και από ουσιαστική άποψη.

Στο άρθρο 17 παρ. 2 του Συντάγματος του 1975 ορίζεται ότι «κανένας δε στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια που έχει αποδειχθεί με τον προσήκοντα τρόπο, όταν και όπως ο Νόμος ορίζει, και πάντοτε αφού προηγηθεί πλήρης

17 η σελ. της υπ' αριθμ. 20/2018 αποφ. του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας

αποζημίωση, που να ανταποκρίνεται στην αξία, την οποία είχε το απαλλοτριούμενο κατά το χρόνο της συζήτησης στο δικαστήριο για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης. Αν ζητηθεί απευθείας ο οριστικός προσδιορισμός της αποζημίωσης, λαμβάνεται υπόψη η αξία κατά το χρόνο της σχετικής συζήτησης στο δικαστήριο». Με την αναθεώρηση των συνταγματικών διατάξεων, που έγινε με το από 06.04.2001 Ψήφισμα της 2^{ης} Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, στην παραπάνω παράγραφο του άρθρου 17 προστέθηκε τρίτο εδάφιο, το οποίο ορίζει ότι «αν η συζήτηση για τον οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης διεξαχθεί μετά την παρέλευση έτους από τη συζήτηση για τον προσωρινό προσδιορισμό, τότε για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης λαμβάνεται υπόψη η αξία κατά το χρόνο της συζήτησης για τον οριστικό προσδιορισμό». Η διάταξη αυτή μεταφέρθηκε και στο ν. 2882/2001 «Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων (ΚΑΑΑ)», που ισχύει από 07.05.2001, με την προσθήκη δεύτερου εδαφίου στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 13. Περαιτέρω, η μεταβατική διάταξη του άρθρου 29 παρ. 2 εδάφια α' και β' του τελευταίου αυτού ν. 2882/2001, ορίζει, ότι «απαλλοτριώσεις, που κηρύχθηκαν από 1 Φεβρουαρίου 1971 και εφεξής διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος από το σημείο στο οποίο βρίσκονται κατά την έναρξη ισχύος αυτού. Εξαιρούνται τα θέματα εκείνα για τα οποία κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος έχει κοινοποιηθεί εισαγωγικό δικόγραφο της σχετικής δίκης ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου ή έχει εκδοθεί σχετική διοικητική πράξη, ως προς τα οποία εφαρμόζονται μόνο οι διαδικαστικές διατάξεις του παρόντος». Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει, ότι για απαλλοτριώσεις, που έχουν κηρυχθεί από 1ης Φεβρουαρίου 1971

και εφεξής, σε περίπτωση που η συζήτηση της αιτήσεως οριστικό προσδιορισμό της αποζημιώσεως του απαλλοτριουμένου ακινήτου ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου γίνεται υπό την ισχύ των αναθεωρημένων διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 17 του Συντάγματος και μετά την παρέλευση έτους από τη συζήτηση για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου ως κρίσιμος χρόνος για τον καθορισμό της πραγματικής αξίας του ακινήτου λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος της συζήτησης γα τον οριστικό προσδιορισμό, ακόμη και αν η σχετική αίτηση είχε ασκηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του εδαφίου β' της παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 2882/2001 ή και πριν από τη θέση σε ισχύ του εδαφίου γ' της παρ. 2 του άρθρου 17 του αναθεωρημένου Συντάγματος. Η λύση αυτή επιβάλλεται και από τη διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, που κυρώθηκε (μαζί με τη σύμβαση) με το ν.δ. 57/1974 και έχει αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ (άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος), η οποία ορίζει ότι «παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθεί της ιδιοκτησίας αυτού εμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους...». Κατά την έννοια της διάταξης αυτής επι προσβολής του δικαιώματος σεβασμού της ιδιοκτησίας πρέπει να τηρείται δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας και της επιταγής για προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ιδιωτών. Και αυτή η ισορροπία τηρείται με τη λήψη υπόψη ως κρίσιμου χρόνου για την αξία του απαλλοτριουμένου του χρόνου της συζήτησης για τον οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης, εφόσον αυτή γίνεται μετά την

παρέλευση ικανού χρόνου από τη συζήτηση για τον προσωρινό προσδιορισμό. Άλλωστε, η νέα ρύθμιση του εδαφίου γ' της παρ. 2 * του άρθρου 17 του Συντάγματος 2001 έχει εισαχθεί προκειμένου να εναρμονιστεί το εσωτερικό δίκαιο προς τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) αναφορικά με την έννοια της προστασίας του δικαιώματος της ιδιοκτησίας. Ετσι, «ως προβλεπόμενοι υπό του νόμου όροι», υπό τους οποίους, κατά την άνω διάταξη του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου, επιτρέπεται η στέρηση της περιουσίας του προσώπου, νοούνται προφανώς οι όροι, που θεσπίζει η πιο πάνω αναθεωρημένη διάταξη της παρ. 2 εδάφιο γ' του άρθρου 17 του Συντάγματος 2001, σύμφωνα με την οποία, αν η δίκη για τον οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης του απαλλοτριουμένου ακινήτου διεξάγεται μετά την παρέλευση έτους από τον προσωρινό προσδιορισμό, λαμβάνεται υπόψη η αξία του απαλλοτριουμένου κατά το χρόνο της συζήτησης για τον οριστικό προσδιορισμό (ΑΠ 402/2007). Κατά συνέπεια, σε περίπτωση αναίρεσης απόφασης που είχε προβεί σε οριστικό καθορισμό της τιμής μονάδας απαλλοτριωθέντων ακινήτων, σύμφωνα με τις ανωτέρω μνημονευόμενες διατάξεις του άρθρου 17 παρ. 2 του Συντάγματος, των άρθρων 13 παρ. 4 και 29 παρ. 2 Ν. 2882/2001 (ΚΑΑΑ), αλλά και αυτές του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου, κρίσιμος χρόνος για τον προσδιορισμό της τιμής μονάδας είναι εκείνος της μετ' αναίρεση συζήτησης ενώπιον του εφετείου και όχι ο χρόνος της προγενέστερης (αρχικής) συζητήσεως (βλ. Ολ. ΑΠ 2/2015, Ολ. Α.Π. 14/2011, ΑΠ 76/2012, ΑΠ 524/2010, ΑΠ 721/2009, 1054/2008, ΑΠ 1611/2007, ΤρΝομΠλ Νόμος). Ως κρίσιμος χρόνος για τον υπολογισμό της αξίας νοείται ο χρόνος της συζήτησης κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση και άρχισε η εκδίκασή της.

ανεξαρτήτως αν το δικαστήριο προχώρησε στην έρευνα της ουσίας της υπόθεσης και τούτο διότι κατά τη συζήτηση αυτή παγιώνεται το αντικείμενο της αποδεικτικής διαδικασίας και της δικαστικής έρευνας (ΑΠ 76/2012, ΑΠ 524/2010).

Στη συγκεκριμένη περίπτωση από τις καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν στην πριν την αναίρεση συζήτηση (βλ. υπ' αριθμ. 382/2007 πρακτικά συνεδριάσεως του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας) και όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, τις εκθέσεις των τεχνικών συμβουλών όσων από τους διαδίκους διόρισαν τέτοιους, καθώς και την από 18-2-2016 έκθεση της εκτιμητικής επιτροπής (βλ. υπ' αριθμ. πρωτ. 1356/2016 έγγραφο του Τμήματος Πολεοδομικού σχεδιασμού της Διεύθυνσης υπηρεσίας Δόμησης Βόλου προς τη Νομική Υπηρεσία Δήμου Βόλου), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Δυνάμει της από 12-5-1986 αποφάσεως του Νομάρχη Λάρισας σε συνδυασμό με την υπ' αριθ. 2932/2000 απόφαση του Γ.Γ.Π. Θεσσαλίας, που δημοσιεύτηκαν αντίστοιχα στα ΦΕΚ υπ' αριθ. 799/12.9.1986/Δ' και 943/ 29.12.2000/Δ', τροποποιήθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο της πόλης του Βόλου στα οικοδομικά τετράγωνα υπ' αριθ. 392 και 393 για τη δημιουργία της πλατείας Πανεπιστημίου σε χώρο μεταξύ των οδών Π. Μελά, Ερμού, Μακεδονομαχών και Δημητριάδος. Ακολούθως εκδόθηκε από την Πολεοδομία Δήμου Βόλου η υπ' αριθ. 2 ΔΒ/2001 Πράξη Αναλογισμού Αποζημιώσεων, η οποία συνοδεύεται από το με ημερομηνία 10-6-2002 τοπογραφικό διάγραμμα της Αικ. Κωνσταντινίδου. Η ανωτέρω Πράξη Αναλογισμού κυρώθηκε νόμιμα με την υπ' αριθ. 10/2003 απόφαση του Νομάρχη Μαγνησίας. Όλες οι προαναφερόμενες διοικητικές πράξεις έχουν μεταγραφεί νόμιμα στον τόμο 474 και στον αριθμό 77 του Υποθηκοφυλακείου Βόλου. Στο

απαλλοτριούμενα ακίνητα προβάλλουν "δικαιώματα κυριότητας, μεταξύ των άλλων και οι αιτούντες. Υπόχρεοι προς αποζημίωση είναι ο Δήμος Βόλου και οι υπόλοιποι από τους καθ' ων η αίτησή του κατά τις διακρίσεις που γίνονται στην ανωτέρω Πράξη Αναλογισμού Αποζημιώσεων. Η περιοχή όπου βρίσκεται το απαλλοτριούμενο ακίνητο, που εξετάζεται εν προκειμένω, με στοιχεία 6.2 είναι στο κέντρο του Βόλου, στην καρδιά της εμπορικής ζώνης. Στην περιοχή αυτή αναπτύσσεται κάθε είδους εμπορική δραστηριότητα με μεγάλα καταστήματα, όλες τις τράπεζες να απέχουν 100 μέτρα, γραφεία και ιατρεία, ασφαλιστικές και χρηματοοικονομικές υπηρεσίες κ.α. Είναι προφανές ότι η περιοχή ενδείκνυται για κατασκευή κτιρίων προς εμπορική εκμετάλλευση και όχι για κατοικίες. Βασικά στα ισόγεια των οικοδομών κατασκευάζονται καταστήματα μεγάλης εμπορικής αξίας, ενώ στους ορόφους γραφεία παροχής υπηρεσιών. Όπως είναι φυσικό, η αξία των ένδικων οικοπέδων επηρεάζεται άμεσα από τη χρήση αυτή, πολλαπλασιαζόμενη μάλιστα λόγω της εμπορικής δραστηριότητας που αναπτύσσεται στην περιοχή. Η μεγάλη εμπορικότητα της περιοχής βασίζεται στα εξής αντικειμενικά στοιχεία: 1. Η θέση του οικοπέδων αυτού που είναι κυριολεκτικά στην καρδιά του εμπορικού κέντρου του πολεοδομικού συγκροτήματος του Βόλου. 2. Η ύπαρξη στην περιοχή κάθε είδους εμπορικής δραστηριότητας. Υπάρχουν, όπως προαναφέρθηκε, μεγάλα καταστήματα, όλες οι τράπεζες πολύ κοντά, γραφεία ασφαλιστικών και χρηματοοικονομικών υπηρεσιών κ.α. 3. Η πολύ μικρή απόσταση από το εμπορικό και επιβατικό λιμάνι του Βόλου. 4. Πολλές δημόσιες υπηρεσίες είναι κοντά, όπως το Δημαρχείο του Βόλου, τα Δικαστήρια, η Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου. 5. Η περιοχή είναι γεμάτη από κέντρα εστίασης και ψυχαγωγίας. Στα

500 οικοδομικά τετράγωνα και σε όλα τα οικοπέδα που απαλλοτριώνονται υπάρχουν από ετών εμπορικά κτίσματα στα οποία στεγάζονται εμπορικά καταστήματα. Κάποια από αυτά δεν είναι συντηρημένα σε καλή κατάσταση, πράγμα που εξηγείται από το γεγονός ότι, από το 1986 που εξαγγέλθηκε η απαλλοτρίωση και τα ακίνητα αυτά ουσιαστικά «δεσμεύτηκαν», οι ιδιοκτήτες τους απέφυγαν να κάνουν βελτιώσεις και ανακαινίσεις. Είναι ενδεικτικό ότι από το 1986 μέχρι σήμερα καμία πράξη μεταβίβασης δεν έγινε στην περιοχή των απαλλοτριωθέντων. Ο ισχύων στην περιοχή αυτή συντελεστής δόμησης είναι 2.7, μέγιστο ύψος 22 μέτρων και μέγιστη κάλυψη 70%, η δε περιοχή ανήκει στον τομέα ... Ας σημειωθεί ότι για την ανοικοδόμηση στην περιοχή επιβάλλεται από την πολεοδομική νομοθεσία η εφαρμογή του «δεατού στερεού» που πρέπει να θεωρηθεί μειονέκτημα γιατί μειώνει τις κατόψεις και επηρεάζει την οικοδομησιμότητα. Επιβάλλεται δηλαδή η διάταξη των οικοδομών σε εσοχές αρχίζοντας μετά τον 1^ο όροφο για τις οδούς Ηπείρου και Μακεδονομάχων και μετά τον 2^ο όροφο για τις οδούς Ερμού και Π. Μελά. Λόγω της μοναδικότητας των οικοπέδων το ποσοστό αντιπαροχής κυμαίνεται κατά μέσο όρο σε 45%. Η δυνατότητα αντιπαροχής και το υψηλό ποσοστό της είναι βασικά στοιχεία που καθορίζουν την αξία του απαλλοτριούμενου ως οικοπέδου. Το επίδικο ακίνητο, με στοιχεία 6.2, είναι οικόπεδο εκτάσεως 75.36 τ.μ. στο με αριθμό 393 οικοδομικό τετράγωνο που περικλείεται από τις οδούς Δημητριάδος - Μακεδονομάχων - Ερμού και Ηπείρου με πρόσοψη επί της οδού Ηπείρου με το επί αυτού υπάρχον κτίσμα, δηλαδή παλαιό ισόγειο κεραμοσκεπές κτίριο πέτρινο, προϋφιστάμενο του 1930, σε πλήρη κάλυψη του οικοπέδου με πρόσοψη επί της οδού Ηπείρου. Η αρμόδια επιτροπή, που συγκλήθηκε ενόψει του καθορισμού της οριστικής

ΑΔΙΑ

τιμής μονάδας αποζημίωσης, μεταξύ άλλων, και του απαλλοτριούμενου ακινήτου, εκτίμησε την αξία αυτού (βλ. την από 18-2-2016 έκθεση αυτής) στο ποσό των 298.47 ευρώ/τ.μ. για το οικόπεδο και στο ποσό των 561.43 ευρώ/τ.μ. για το κτίσμα. Η αντικειμενική αξία αυτού ανέρχεται σε 384 ευρώ/τ.μ. για το οικόπεδο και σε 480 ευρώ/τ.μ. για το κτίσμα. Οι υπόχρεοι σε αποζημίωση (δήμος Βόλου κ.λπ.) υποστήριξαν ότι η αξία του ανωτέρω οικοπέδου και του επ' αυτού κτίσματος είναι ακόμη μικρότερες και μάλιστα κυμαίνονται, κατά τον δήμο Βόλου, στο ποσό των 190 ευρώ /τ.μ. για το οικόπεδο και σε 240 ευρώ/τ.μ., για το κτίσμα, ενώ κατά τους λοιπούς των καθ' ων, που παραστάθηκαν στη συζήτηση της παρούσας απόφασης, η αξία του απαλλοτριούμενου οικοπέδου ανέρχεται στο ποσό των 404,63 ευρώ/τ.μ., ζητούν, δε, με τις αιτιάσεις, που κατέθεσαν με τις προτάσεις τους, να καθοριστούν οι οριστικές τιμές μονάδος αποζημίωσης, στα ανωτέρω ποσά. Επικαλούνται ότι η οδός Ηπείρου είναι στενό σοκάκι (πλάτους 2,85 μ.) και ότι η περιοχή είναι υποβαθμισμένη κυρίως εξ αιτίας της απομακρύνσεως του υπεραστικού ΚΤΕΛ. Αναφέρουν, επίσης, τη δυσκολία της ανοικοδόμησης του επίδικου οικοπέδου, όπως και των άλλων ομοίων στην περιοχή, με το σύστημα της αντιπαροχής εξαιτίας του μικρού εμβαδού κάθε οικοπέδου σε συνδυασμό με την υποχρέωση εφαρμογής του «ιδεατού στερεού», για το οποίο έγινε λόγος ανωτέρω. Προβάλλουν επίσης το δαπανηρό της ανοικοδομήσεως εξ αιτίας της ανάγκης στερεώσεως του εδάφους με πασσάλωση και αντιστήριξη λόγω της γειτνιάσεως των οικοπέδων με τη θάλασσα. Ο δήμος Βόλου προσκομίζει την τεχνική έκθεση του πολιτικού μηχανικού Αρτέμη Δοκού και της αρχιτέκτονος Ράνιας Ασλαμπαντζίδου, κατά την οποία η αξία του επίδικου (οικόπεδο και

18 η σελ. της υπ' αριθμ. 20/2018 αποφ. του Τριμελούς Εφετείου Βόλου

κτίσμα) ανέρχεται, συνολικά, σε 811.000 ευρώ, και οι λοιποί των καθ' ων, που παραστάθηκαν, την από 30-7-2015 έκθεση εκτίμησης του αρχιτέκτονα Τριαντάφυλλου Παπαγεωργίου, κατά την οποία η τιμή του επιδίκου οικοπέδου ανέρχεται σε 404.63 ευρώ/τ.μ. και η ωφέλεια γι' αυτούς από την απαλλοτριώση σε 27.430 ευρώ. Αντίθετα, οι δικαούχοι της αποζημίωσης με την αίτησή τους υποστηρίζουν ότι η αξία του οικοπέδου τους και του επ' αυτού κτίσματος είναι πολλαπλάσια μεγαλύτερη από τις αντικειμενικές αξίες, ανέρχεται δε στα ποσά που ζητούν με την αίτησή τους ήτοι σε 2.500 ευρώ /τ.μ. για το οικοπεδο και σε 2.000 ευρώ/τ.μ. για το κτίσμα, διότι η περιοχή, όπου βρίσκεται αυτό, είναι από τα πλέον εμπορικά σημεία της πόλης του Βόλου. Επικαλούνται επίσης τον υψηλό συντελεστή εμπορικότητας της περιοχής, όπου το επίδικο, το υψηλό ποσοστό αντιπαροχής (40-45%) που ισχύει για αυτή λόγω της σπανιότητας προσφερόμενης προς ανοικοδόμηση γης καθώς και το υψηλό επίπεδο της περίξ των επιδίκων περιοχής, όπου βρίσκεται «εκτός από το εμπορικό κέντρο του Βόλου και το λιμάνι» η νέα Πανεπιστημιακή Βιβλιοθήκη. Προς επίρρωση των ισχυρισμών τους επικαλούνται συμβόλαια αγοραπωλησίας και μίσθωσης ακινήτων, που βρίσκονται στην περιοχή, των ετών 2004, 2005 και 2006, ήτοι πολύ παλαιότερα σε σχέση με την ημερομηνία συζήτησης της αίτησης, σε χρονικό δηλαδή διάστημα, κατά το οποίο η αγορά ακινήτων ήταν σε άνθιση και οι τιμές πωλήσεων και εκμίσθωσης ιδιαίτερα υψηλές σε σχέση με σήμερα. Το δικαστήριο αφού έλαβε υπόψη του α) την επικαλούμενη από κάθε διάδικο αξία του απαλλοτριωθέντος, σε συνδυασμό με τα συγκριτικά και άλλα αποδεικτικά στοιχεία που καθένας απ' αυτούς προσκομίζει και επικαλείται, β) τις εκτιμήσεις της αρμόδιας κατά νόμο εκτιμητικής επιτροπής η οποία έχει ως χρόνο εκτίμησης 18.2.2016, γ) τις

13
* καταθέσεις των μαρτύρων και τα συγκριτικά στοιχεία που επικαλέσθηκαν οι διάδικοι .δ) τις προσκομιζόμενες τεχνικές εκθέσεις και ε) όλα τα προσκομιζόμενα έγγραφα, κρίνει ότι η αξία του απαλλοτριωθέντος ανέρχεται στο ποσό των 650 ευρώ/τ.μ. για το οικόπεδο και σε 950 ευρώ /τ.μ. για το κτίσμα. Για τον καθορισμό της αγοραίας αξίας των οικοπέδων, στα ανωτέρω ποσά, που είναι υψηλότερα, από αυτά της εκτιμητικής επιτροπής, λήφθηκαν υπόψη, εκτός από τα προαναφερόμενα συγκριτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι διάδικοι και οι συντελεστές εμπορικότητας των οδών της περιοχής, καθώς και η ιδιαίτερη αξία που προσδίδει στα ακίνητα αυτά η δυνατότητα ανοικοδομήσεώς τους με αντιπαροχή. Επομένως, η υπό κρίση αίτηση και οι ανταιτήσεις πρέπει να γίνουν εν μέρει δεκτές, ως βάσιμες και από ουσιαστική άποψη, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

Τα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του εφετείου δίκης του οριστικού προσδιορισμού της οφειλόμενης λόγω απαλλοτριώσεως αποζημιώσεως περιλαμβάνουν: α) τα έξοδα που ήταν απαραίτητα για τη διεξαγωγή και υπεράσπιση της δίκης (άρθρο 189 παρ. 1 του ΚΠολΔ), β) την αμοιβή του δικηγόρου των δικαιούχων για την ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου και του εφετείου παράστασή τους (άρθρα 109 και 111 Κώδικα περί Δικηγόρων) και γ) την αμοιβή του δικηγόρου των ιδίων, οριζόμενη σε ποσοστό επί της καθοριζόμενης οριστικής αποζημίωσης και δη 2% για τη σύνταξη αίτησης, ανταίτησης ή παρέμβασης και 1% για τη σύνταξη προτάσεων επί της αίτησης, ανταίτησης ή παρέμβασης. Όταν, όμως, υπόχρεος προς αποζημίωση είναι φορέας που υπάγεται στη Γενική Κυβέρνηση κατά την έννοια του άρθρου 1B του ν. 2362/1995 (Α' 247), όπως εν προκειμένω ο εκ των υποχρέων Δήμος Βόλου, (αα) 1% για τη σύνταξη της

αιτήσεως, ανταίτησεως ή κυρίας παρεμβάσεως, δι' ιδίου δικηγόρου. (ββ) 0,5% για τη σύνταξη προτάσεων επί της αιτήσεως, ανταίτησεως ή επί της κυρίας παρεμβάσεως δι' ιδίου δικηγόρου και (γγ) 1% για την άσκηση ανταίτησεως ή κυρίας παρεμβάσεως με τις προτάσεις ή για τη σύνταξη απλών προτάσεων των δικαιούχων ως καθ' ύλην. Όταν όμως η ανταίτηση ασκείται με τις προτάσεις και όχι με αυτοτελές δικόγραφο, δεν οφείλεται στο δικηγόρο χωριστή αμοιβή για την ανταίτηση, αλλά οφείλεται μόνο αμοιβή για τη σύνταξη και καταβίωση προτάσεων ανερχομένη σε 1% επί του ποσού της σχετικής αποζημίωσης, διότι στις προτάσεις που καταθέτει για την απόκρουση της αίτησης, περιλαμβάνεται ως σώμα και η ανταίτηση (άρθρα 100 παρ. 1, 103, 107 παρ. 1-2 και 110 παρ. 3 του Κώδικα περί Δικηγόρων σε συνδυασμό και με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 18 του ν. 2882/2001 - ΚΑΑΑ, όπως το πρώτο και το τρίτο εδάφιο αυτής αντικαταστάθηκαν με τα της παρ. 1. και 2 αντιστοίχως του άρθρου 130 του ν. 4070/2012, και εφαρμόζεται εν προκειμένω κατά τα ανωτέρω, και σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο όταν υπόχρεος προς αποζημίωση είναι φορέας που υπάγεται στη Γενική Κυβέρνηση κατά την έννοια του άρθρου 1 Β του ν. 2362/1995 (Α' 247), όπως εν προκειμένω η επιδικαζόμενη από τα Δικαστήρια αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου των δικαιούχων αποζημίωσης στις περιπτώσεις που υπολογίζεται με βάση την αξία του αντικείμενου της δίκης, καθορίζεται υποχρεωτικά έως το ήμισυ των νόμιμων αμοιβών του Κώδικα Δικηγόρων - ΑΠ 1689/2005, ΑΠ 252/2005 τ.ν.π. «νόμος»). Περαιτέρω από τις διατάξεις των άρθρων 17 του Συντ. 9 παρ. 1, 12, 5 και 6 του ν. 1093/1980, όπως τροπ. με το άρθρο 22 παρ. 10 του ν. 1868/1989, 189 ΚΠολΔ και 100 επί του Κώδικα περί Δικηγόρων, συναγεται ότι η αμοιβή, την οποία

21 η σελ. της υπ' αριθμ. 20/2018 αποφ. του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας

καταβάλει ο δικαιούχος της λόγω απαλλοτριώσεως οφειλόμενης αποζημιώσεως στο δικηγόρο του για τη σύνταξη αιτήσεως ή ανταιτήσεως ή κυρίας παρεμβάσεως και προτάσεων επί της δίκης για τον προσδιορισμό της αποζημιώσεως αυτής, αποτελεί παρακολούθημα της αποζημιώσεως, προσαυξάνει το ποσό της, βαρύνει τον υπόχρεο και πρέπει να επιδικάζεται σε βάρος αυτού και να περιέρχεται στον δικαιούχο, ώστε να μην επέρχεται φαλκίδευση της πλήρους αποζημιώσεως (βλ. ΟΛΑΠ 17/2000 τρ.ν.πλ. ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 164/2005 Δνη 46. 751, ΑΠ 502/2005 Δνη 46. 1406, ΑΠ 1593/2003 Δνη 45. 721).

Στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με την προηγούμενη νομική σκέψη: αα) τα δικαστικά έξοδα των δικαιούχων της αποζημιώσεως αιτούντων, κατ' αποδοχή του σχετικού αιτήματός τους, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος εκάστου των υπόχρεων προς καταβολή αυτής, ήτοι α) Δήμου Βόλου, β) Σταματίου Χήρα, Δημητρίου Χήρα και Ζαχαρία Χήρα, γ) Δημητρίου Πουρνάρα, και δ) Ίδρυμα Μπαίλα, ββ) τα έξοδα αυτά πρέπει να περιλάβουν την αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, για την παράστασή του στη δίκη, από κοινού με τα αναγκαία για τη διεξαγωγή της διαδικασίας έξοδα, καθώς και την αμοιβή του, σε ποσοστό 1,5% επί της καθοριζόμενης αποζημιώσεως για τη σύνταξη της αιτήσεως και των προτάσεων των εντολέων του, αναφορικά με τον υπόχρεο Δήμο Βόλου, που είναι φορέας υπαγόμενος στη Γενική Κυβέρνηση κατά την έννοια του άρθρου 1 Β του ν. 2362/1995 και σε ποσοστό 3% επί της καθοριζόμενης αποζημίωσης για τους λοιπούς υπόχρεους, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Τέλος, σημειώνεται ότι εφόσον η παρούσα απόφαση δεν υπόκειται στο ένδικο μέσο της ανακοπής ερημοδικίας, δεν συντρέχει νόμιμη περίπτωση ορισμού παραβόλου ανακοπής

εφημεροδικίας, για τους ερήμην δικαζόμενους – καθ' ων η κλήση, Δημητρίο Πουρνάρα και Ίδρυμα Μπάιλα.-

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 18-6-2007 αίτηση και τις ασκήθεισες με τις προτάσεις ανταιτήσεις: α) του δήμου Βόλου και β) των Σταματίου Χήρα, Δημητρίου Χήρα και Ζαχαρία Χήρα.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση και τις ανταιτήσεις, κατά ένα μέρος.-

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ την οριστική τιμή μονάδας αποζημίωσης για το αναφερόμενο στο σκεπτικό ακίνητο, με στοιχεία 6.2, που απαλλοτριώθηκε αναγκαστικά λόγω ρυμοτομίας με την υπ' αριθμ. 1ΔΒ/2001 Πράξη Αναλογισμού Αποζημίωσης της Πολεοδομίας του Δήμου Βόλου για τη δημιουργία της πλατείας Πανεπιστημίου που κυρώθηκε με την υπ' αριθμ. 10/2003 απόφαση του Νομάρχη Μαγνησίας, στο ποσό των εξακοσίων πενήντα (650) ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο για το οικόπεδο και στο ποσό των εννιάκοσίων πενήντα (950) ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο για το κτίσμα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εκ των διαδικών υπόχρεους προς αποζημίωση που αναφέρονται στην υπ' αριθμ. 2ΔΒ/2001 Πράξη Αναλογισμού της Πολεοδομίας Δήμου Βόλου, κατά τις διακρίσεις που γίνονται στην ανωτέρω Πράξη στα δικαστικά έξοδα των δικαιούχων της αποζημίωσης, τα οποία καθορίζει Α. Ως προς τον υπόχρεο Δήμου Βόλου, σε: 1) τριακόσια (300) ευρώ για την αμοιβή της πληρεξούσιας δικηγόρου των αιτούντων για την παραστασή της μαζί με τα έξοδα ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και β) για την αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου τους για τη συνταγή της αίτησης και των προτάσεων σε ποσοστό 15% επί της καθοριζόμενης για τον καθένα οριστικής αποζημίωσης, κα Β. Ως προς τους λοιπούς υπόχρεους σε: α) τριακόσια (300) ευρώ για την αμοιβή της πληρεξούσιας δικηγόρου των αιτούντων για την

23 η σελ. της υπ' αριθμ. 20/2018 αποφ. του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας

παράστασή της μαζί με τα έξοδα, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και β) για την αμοιβή της πληρεξουσίας δικηγόρου τους, για τη σύνταξη της αίτησης και των προτάσεων σε ποσοστό 3% επί της καθοριζόμενης για τον καθένα οριστικής αποζημίωσης.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε, στη Λάρισα στις 28 Δεκεμβρίου 2017, σε μυστική διάσκεψη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

και επειδή η Πρόεδρος μετατέθηκε
το αρχαιότερο της συνθέσεως μέλος

Περικλής Αλεξίου

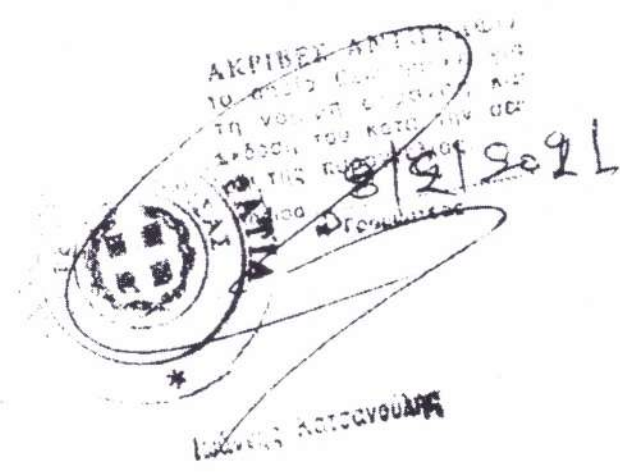
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, στις 17 Ιανουαρίου 2018, με άλλη σύνθεση λόγω μεταθέσεως της Προέδρου της συνθέσεως Κωνσταντίνας Αλεβιζοπούλου, Προέδρου Εφετών, αποτελούμενη από τους Δικαστές Μόρφω Γκίκα, Πρόεδρο Εφετών, Περικλή Αλεξίου και Αθηνά Μίξιου, Εφέτες, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Μόρφω Γκίκα

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αγαπητός Σματτακός επιπλέον παραγγέλλεται
ενόψει νόμου της παρούσα στο Διοικ. Βόλος, υπεύθυνος
ευρωπαϊκών, προμηθειών να λαβή μισή ώρα για να
επιδείξει οι νόμοι ενάντια

Βόλος 9.2.2021
Η Αντιζωονία Διευθυντής

ANNA N. ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΕΛ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
ΤΗΛ 210-45.88.88
Αθήνα 15.12.2020

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
15.12.2020
15.12.2020
15.12.2020
15.12.2020